

Sobota 11. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 11.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: Stvoriteľ,
ktorý je milosrdenstvo; slúžiť
jednému Pánovi; Boh je vždy
verný.

22.06.2024

SVÄTÝ PAVOL, keď sa obracal na prvých kresťanov v Ríme, často pripomínal veľkosť Božej lásky: „Ak je Boh s nami, kto môže byť proti nám (...) Kto nás môže odlúčiť od Kristovej lásky?“ (Rim 8, 31. 39).

Apoštol bol presvedčený, že nič nás nemôže odlúčiť od Božej lásky vtelenej v Ježišovi Kristovi, pretože ju osobne zakúsil. A táto dôvera v Boha pramení z toho, že skrze vieru vie, že je prozretelným Stvoriteľom, ktorý nás nikdy nepustí z rúk: jeho milosrdenstvo napĺňa zem, jeho vernosť siahá až do neba (porov. Ž 36, 6). Tá istá vnútorná skúsenosť priviedla svätého Augustína k zvolaniu: „Celá moja nádej spočíva len v tvojom veľkom milosrdenstve“^[1].

„Ja si zachovám svoju priazeň naveky a moja zmluva s ním bude stála. Dám mu večný blahobyt a trvalý trón ako nebo“ (Ž 89, 29-30), hovorí Boh v žalme. V liturgii slova tento text prekvapujúco sprevádza rozprávanie, v ktorom Judské kráľovstvo opúšťa chrám, aby slúžilo modlám: stalo sa, že vyvolený národ hľadal ľudskú istotu, dočasný triumf, pýchu moci nad tým, čo je správne.

Nakoniec sú porazení armádou, ktorá je oveľa horšia ako ich vlastná, a ponechaní napospas verejnej potupe.

Naša láska k Bohu nie je podmienená osobným triumfom alebo príchodom určitých podmienok vo svete, v ktorom žijeme. Pamäťajúc na Kristove slová, chceme konáť dobro, „aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca na nebesiach“ (Mt 5, 16). To svetlo, ktoré môžeme ponúknutť, je malá stopa, nenápadný odkaz, ktorý Kristus prirovnal k malému semienku: k Bohu, ktorého všetci hľadáme a ktorý je milosrdný.

JEŽIŠ NÁM HOVORÍ: „Nik nemôže slúžiť dvom pánom; pretože buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridŕžať a druhým bude opovrhovať.

Nemôžete slúžiť aj Bohu, aj mamone“ (Mt 6, 24). Týmto učením nás Pán varuje pred možnosťou nechať sa oklamať zdanlivou mocou peňazí, mocou, ktorá nás núti veriť, že sme páni stvorenia a vlastníkmi ľudí. V skutočnosti tak končíme ako otroci svojho sebectva, výmenou za biedne drobnosti, ktoré nám bránia vidieť veľkosť Božej lásky.

Môžeme prosiť Boha, aby osvetil naše chápanie, aby sme rozlišovali, ako máme postupovať v každej situácii: v práci, v rodinnom živote, v našich záľubách či záujmoch, aby všetko v našom živote smerovalo k tomu, aby sme sa nechali milovať Bohom. Niekedy náš záujem nevedomky zablúdi na cesty, ktoré nás vedú k uprednostňovaniu bezpečnosti pozemských vecí, ktoré ponúka aj ľudská sláva. Preto nám Ježiš pripomína: „Nebudťte teda ustarostení a nehovorte: ‚Čo budeme jest?‘ alebo: ‚Čo budeme piť?‘ alebo:

,Čo si oblečieme?‘! (...) Kto z vás si môže starosťami pridať čo len laket k svojmu životu?“ (Mt 6, 31.27).

Dokonca aj tí, ktorí sa intenzívne venujú apoštolským aktivitám, môžu pre nadmerný ľudský záujem stratíť zo zreteľa cieľ, pre ktorý pracujú.

Svätý Josemaría hovorieval, že „skutočný úspech alebo neúspech týchto činností závisí od toho, či, súc ľudsky dobre vykonané, slúžia na to, aby tí, ktorí ich vykonávajú, aj tí, ktorí z nich majú úžitok, milovali Boha, cítili, že sú bratmi všetkých ostatných ľudí, a prejavovali tieto city v nezištej službe ľudstvu“^[2].

Kresťanský život možno istým spôsobom zhrnúť do neustáleho očisťovania našej adorácie, aby bola čoraz viac zameraná na Boha a skrze neho samého na lásku k pozemským veciam.

NEMÔŽEME POPRIEŤ, že vo svete je prítomné aj zlo. „No keď raz jeho synovia môj zákon opustia a nebudú kráčať podľa mojich príkazov,“ vyhlasuje Pán prostredníctvom žalmistu, „keď moje ustanovenia znesväťia a nezachovajú moje predpisy, potom ich priestupok trstenicou potrescem a ich neprávost korbáčom. Ale priazeň mu neodopriem a neporuším svoju vernosť“ (Ž 88, 31-34). Poznanie Boha, ktoré sme získali vierou, nás vedie k tomu, aby sme vždy dôverovali, že nás nikdy neopustí. „Naša vernosť je len odpoveďou na Božiu vernosť. Boh, ktorý je verný svojmu slovu, ktorý je verný svojmu prísľubu“^[3].

„Neduhy nášho sveta – a neduhy Cirkvi – by nemali byť zámienkou na zníženie našej oddanosti a horlivosti. Vnímajme ich ako výzvy k rastu. Okrem toho veriaci pohľad dokáže rozpoznať svetlo, ktoré Duch Svätý

vždy vrhá uprostred tmy, a nezabúdať, že *kde sa rozmnožil hriech, oveľa viac sa rozmnožila milosť* (Rim 5, 20)^[4]. Odpoveďou viery je práve náš optimistický postoj, pretože vieme, že Boh je Pánom sveta, že on je ten, ktorý má všetku moc, a že každé zlo možno premôcť prebytkom dobra.

Niekteré okolnosti môžu spôsobiť, že budeme pochybovať o svojich schopnostiach a o svojej ochote; a urobíme dobre, pretože poznáme svoje osobné slabosti. O Bohu, o jeho mocnom, aj keď rozvážnom pôsobení a o jeho svätých zámeroch s každým z nás však niet pochýb. Apoštoli Peter a Pavol nás povzbudzujú, aby sme boli pevní v tomto presvedčení: „Viera je základom vernosti. Nie márna dôvera v naše ľudské schopnosti, ale viera v Boha, ktorý je základom nádeje (porov. Hebr 11, 1)^[5]. Pán nám v evanjeliu hovorí: „Hľadajte teda najprv Božie

kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše“ (Mt 6, 33). Mária bola vždy otvorená pre Božie pôsobenie, bola plná milosti: to je tajomstvo prekonávania zla Božím dobrom.

---

^[1] Svätý Augustín, *Vyznania*, bod 10.

^[2] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod 31.

^[3] František, *Homília*, 15-IV-2020.

^[4] František, *Evangelii Gaudium*, bod 84.

^[5] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*, 19-III-2022, bod 7.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/sobota-11-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/sobota-11-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (29.06.2025)